

Sygn. akt: I C 801/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Słabuszewski

Ławnicy:

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Herberg

po rozpoznaniu dnia 19 kwietnia 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: R. C. (PESEL (...))

przeciwko: (...) w W. (RFI (...))

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu – kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: I C 801/15

UZASADNIENIE

Powódka R. C. złożyła w dniu 28.11.2015 r. (k. 12) pozew przeciwko (...) w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym SR w L., sygn. akt VI Nc-e 1368588/12 zaopatrzonemu w klauzulę wykonalności postanowieniami z dnia 31.10.2012 r. SR w L. oraz z dnia 09.09.2015 r. SR w S., sygn. akt I Co 577/15 w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że na żądanie pozwanego Komornik Sądowy przy SR w S. P. G. wszczął w dniu 13.11.2015 r. w sprawie Km 2068/15 postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze, podczas gdy Komornik przy SR dla W. w W. M. P. prawomocnie umorzył postępowanie egzekucyjne z wniosku pozwanego (wierzyciela) postanowieniem z dnia 08.11.2013 r. w sprawie Km 16025/13. Egzekucja dotyczyła tych samych stron i tytułu wykonawczego. Dług został zaspokojony po terminie na skutek wpłat dokonanych przez pracodawcę powódki. Ponowne wszczęcie egzekucji jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, zmierza do obejścia prawa i wyłudzenia nienależnych świadczeń z wynagrodzenia powódki. Ponadto powódka wskazała, że upłynął okres 3 lat i podniosła zarzut przedawnienia roszczenia (k. 2 – 4).

Postanowieniem z dnia 13.01.2016 r. SR w S., I Wydział Cywilny zabezpieczył powództwo w niniejszej sprawie przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego z wniosku pozwanego w sprawie Km 2068/15 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy SR w S. P. G. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13.09.2012 r., VI Nc-e 1368588/12 SR L.w L., zaopatrzonemu w klauzulę wykonalności postanowieniami SR L.w L. i SR w S. w sprawie I Co 577/15 (k. 17).

Pozwany - (...) w W. wnosił o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, że nie zachodzą żadne przesłanki z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Nie doszło też do przedawnienia roszczenia, bo roszczenie stwierdzone orzeczeniem Sądu przedawnia się po 10 latach. Ponadto dokonano czynności przerywających bieg terminu przedawnienia (złożenie pozwu, wniosku o nadanie klauzuli wykonalności). Dłużniczka nie spłaciła całego zobowiązania tylko kwotą 8.043,44 zł, z czego 4.805,63 zł należności głównej. W związku z tym samej należności głównej ma jeszcze do zapłacenia 4.565,65 zł. Kolejny wniosek egzekucyjny obejmuje więc kwotę 4.565,65 zł należności głównej oraz odsetki od tej kwoty. Należność ta została już częściowo wyegzekwowana (k. 36 – 37).

W piśmie procesowym z dnia 04.03.2016 r. powódka wskazała, że postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem przy SR W. w W. zostało umorzone na wniosek wierzyciela. Wierzyciel utracił materialno – prawny status wierzyciela, ale nadal dysponuje tytułem wykonawczym a w takiej sytuacji powódce przysługuje tylko roszczenie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego oznacza rezygnację wierzyciela z dalszego żądania dokonywania potrąceń na poczet należności i jest równoznaczny z cofnięciem powództwa. Nie wywołuje więc skutków prawnych, jakie wiążą się z jego złożeniem, w tym przerwania biegu terminu przedawnienia. Pozwany pominął też jedną wpłatę na kwotę 1.396,13 zł z dnia 29.10.2013 r. (Km 16025/13). Poza tym komornik naliczył zbyt dużą opłatę stosunkową (15% zamiast 8%, zaś w razie umorzenia postępowania od świadczenia pozostałego do wyegzekwowania nie pobiera się opłaty (k. 59-61).

Pozwany w piśmie z dnia 08.04.2016 r. wskazał, że zgodnie z art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Ponieważ nakaz zapłaty wydano 13.09.2012 r. to termin przedawnienia roszczenia jeszcze nie nadszedł. Ostatnia wpłata z dnia 29.10.2013 r. w kwocie 1.396,13 zł nie została przekazana komornikowi M. P. do sprawy Km 16025/13 tylko komornikowi P. G. do spraw Km 1184/13 i Km 16025/13. Tymczasem przed komornikiem P. G. nie toczyła się i nie toczy sprawa z wniosku pozwanego o sygnaturze Km 16025/13. Poza tym z postanowienia komornika M. P. o kosztach wynika, że pobrał opłatę w wysokości 8% (tj. 595,48 zł) a nie 15%, jak twierdzi powódka, ale nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia (k. 77).

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy L. w L. wydał w dniu 13.09.2012 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e 1368588/12 z powództwa (...) w P. z siedzibą w W. przeciwko R. C., w którym nakazał pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 9.371,28 zł z odsetkami i kosztami procesu.

Nakaz zapłaty nie został skutecznie zaskarżony i uprawomocnił się.

Postanowieniem z dnia 31.10.2012 r. SR L. w L. nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

W dniu 21.02.2013 r. do Kancelarii Komornika Sądowego przy SR dla W. w W. M. P. wpłynął wniosek wierzyciela – (...) w P., Oddział w P. z siedzibą w W. o egzekucję należności wynikającej z wyżej opisanego tytułu wykonawczego.

Komornik M. P. prowadził egzekucję pod sygnaturą akt Km 16025/13.

W dniu 26.03.2013 r. wierzytelność wobec powódki od (...) w P., Oddział w P. z siedzibą w W. nabył pozwany (...) w W..

W toku egzekucji w miejsce dotychczasowego wierzyciela: (...) w P., Oddział w P. z siedzibą w W. wstąpił nowy wierzyciel – pozwany - (...) w W..

W toku postępowania na konto komornika wpłynęły następujące kwoty:

<i>data księgowania</i>	<i>kwota</i>
22.03.2013	103,82 zł
30.04.2013	1.331,68 zł
29.05.2013	1.888,87 zł
27.06.2013	1.331,68 zł
29.07.2013	1.331,68 zł
02.09.2013	1.396,13 zł
27.09.2013	1.396,13 zł
Razem	8.779,99 zł

Z tych kwot część pokrywała koszty egzekucyjne w postaci opłat oraz wydatków wierzyciela, zaś kwota 8.043,44 zł została przekazana na rzecz wierzyciela. Na kwotę tą składały się następujące przelewy:

- 1.250,58 zł,
- 1.748,49 zł,
- 1.227,30 zł,
- 1.232,57 zł,
- 1.292,25 zł,
- 1.292,25 zł.

Z kwoty przekazanej wierzycielowi (8.043,44 zł) pokryto następujące należności:

<i>splata zaliczki</i>	<i>koszty zastępstwa w procesie</i>	<i>koszty procesu</i>	<i>należność główna</i>	<i>odsetki</i>	<i>razem</i>
59,49 zł	600,00 zł	591,09 zł			1.250,58 zł
44,33 zł		729,98 zł	77,66 zł	896,52 zł	1.748,49 zł

			1.142,89 zł	84,41 zł	1.227,30 zł
			1.139,68 zł	92,89 zł	1.232,57 zł
			1.204,85 zł	87,40 zł	1.292,25 zł
			1.240,55 zł	51,7 zł	1.292,25 zł
		Razem	4.805,63 zł	razem	8.043,44 zł

Z należności głównej w kwocie 9.371,28 zł pozostała do wyegzekwowania kwota 4.565,65 zł (tj. 9.371,28 zł – 4.805,63 zł).

W piśmie z dnia 07.11.2013 r. pozwany - (...) w W. złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Postanowieniem z dnia 08.11.2013 r. komornik M. P. umorzył postępowanie egzekucyjne i ustalił koszty tego postępowania, m. in. opłatę od wyegzekwowanych kwot w wysokości 8% (595,48 zł).

Postanowienie jest prawomocne od dnia 28.11.2013 r.

Dowód: dokumenty w aktach Km 16025/13,

pismo komornika z dnia 01.02.2016 r. – k. 47,

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 9,

zawiadomienie o umorzeniu – k. 10, 64,

postanowienie – k. 11,

postanowienie o umorzeniu – k. 48, 63,

pismo z dnia 03.04.2013 r. – k. 65,

polecenia przelewu – k. 67-72.

W dniu 29.10.2013 r. (...) w D. – pracodawca powódki – dokonał przelewu na konto Komornika Sądowego przy SR w S. kwoty 1.396,13 zł tytułem „KM 1184/13 KM 16025/13 (...).

Dowód: polecenie przelewu – k. 66.

Pozwany (...) w W. wniósł w dniu 04.02.2015 r. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego L. w L. z dnia 13.09.2012 r. (sygn. akt VI Nc-e 1368588/12) na rzecz: (...) w W. (w miejsce (...) S.A., Oddział w P. z siedzibą w W.). We wniosku wskazał, że nabył wynikającą z orzeczenia wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 26.03.2013 r.

Sąd Rejonowy w S., I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 4.05.2015 r., sygn. akt I Co 577/15 nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego L. w L. z dnia 13.09.2012 r. (sygn. akt VI Nc-e 1368588/12) na rzecz: (...) w W. (w miejsce (...) S.A., Oddział w P. z siedzibą w W.)

oraz zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 77,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Dowód: dokumenty w aktach I Co 577/15.

W dniu 04.09.2015 r. do Komornika przy SR w S. P. G. wpłynął wniosek pozwanego (...) w W. o wszczęcie egzekucji przeciwko R. C.. Wniosek dotyczył kwoty 4.565,65 zł należności głównej na podstawie tytułu wykonawczego stanowiącego nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego L. w L. z dnia 13.09.2012 r. (sygn. akt VI Nc-e 1368588/12) z odsetkami od dnia 05.08.2015 r.

W toku egzekucji na konto komornika wpłynęły następujące kwoty:

- 1.513,35 zł w dniu 01.12.2015 r.,

- 1.931,50 zł w dniu 28.12.2015 r.,

z czego dla wierzyciela przekazano:

- 1.285,60 zł,

- 1.732,02 zł.

Dowód: dokumenty w aktach Km 2068/15,

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 5,

postanowienie – k. 6,

zajęcie – k. 49,

polecenie przelewu – k. 50, 51.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy.

Najistotniejsze dla rozstrzygnięcia były dowody z dokumentów. Co do dokumentów prywatnych stanowią one tylko dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w ich treści (art. 245 k.p.c.). Moc dowodowa dokumentów urzędowych obejmuje zaś potwierdzenie tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.). Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w sprawie dokumenty.

Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego z urzędu, gdyż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c. - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96 - OSNC 1997/6-7, poz. 76; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2000 r., III CKN 237/00 - OSNC 2000/10, poz. 190).

R. C. wytoczyła powództwo przeciwegzekucyjne na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z jego treścią dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo

ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Artykuł 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane.

W orzecznictwie wskazano, iż skutek w postaci wygaśnięcia zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: wykonanie zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (*datio in solutum*). Natomiast skutek w postaci niemożności egzekwowania zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 czerwca 2015r. w sprawie I ACa 301/15, niepubl.).

W złożonym powództwie powódka podniosła zarzut spełnienia świadczenia w całości oraz jego przedawnienia.

Pierwszy z podniesionych przez powódkę zarzutów okazał się chybiony.

Jak już wskazano wyżej, w toku postępowania Km 16025/13 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. w W. na wniosek wierzyciela – początkowo (...) w P. Oddział w P. z siedzibą w W., a następnie (...) w W., na poczet należności głównej w kwocie 9.371,28 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, stwierdzonej nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego L.w L. z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt VI Nc-e 1368588/12 na rzecz wierzyciela przekazano kwotę 8.043,44 zł, z której pokryto zaliczkę, koszty zastępstwa procesowego, koszty procesu, odsetki od należności głównej oraz kwotę 4.805,63 zł tytułem należności głównej (tabela na 4 stronie uzasadnienia). Z należności głównej w kwocie 9.371,28 zł wyegzekwowano kwotę 4.805,63 zł. Do wyegzekwowania w dalszym ciągu pozostawała kwota należności głównej w wysokości 4.565,65 zł.

Na wniosek wierzyciela postanowieniem z dnia 08.11.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W. w W. M. P. umorzył na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 16025/13.

W sytuacji, w której w toku ww. postępowania wyegzekwowano jedynie część należności przypadającej wierzycielowi, w myśl art. 826 k.p.c. – zgodnie z którym umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje jedynie uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych i nie pozbawia wierzyciela możliwości wszczęcia ponownej egzekucji, chyba że z innych przyczyn egzekucja jest niedopuszczalna – wierzyciel był uprawniony do złożenia kolejnego wniosku egzekucyjnego o pozostałą do uiszczenia kwotę należności głównej.

W toku kolejnego postępowania egzekucyjnego Km 2068/15 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. o wyegzekwowanie kwoty 4.565,65 zł wraz z kwotą 1.061,61 tytułem odsetek na rzecz wierzyciela przekazano kwoty 1.285,60 zł oraz 1.2732,02 złote na poczet kosztów zastępstwa procesowego, kosztów procesu, odsetek oraz należności głównej, która w wyniku wpłat została pomniejszona do kwoty 3.081,67 zł. Pozwana nie wykazała, aby dokonywała innych wpłat na poczet świadczenia niż te, wyegzekwowane w toku obu postępowań egzekucyjnych. Nadto jakkolwiek w tytule przelewu z dn. 29.10.2013 r. (k. 66) wskazano, iż dotyczy ona postępowania Km 1184/13 oraz Km 16025/13, to nie została ona przekazana Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla W. w W., który wówczas prowadził postępowanie egzekucyjne w tej sprawie, lecz Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w S. który w tym czasie nie prowadził żadnego postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela – pozwanego i należy uznać, że nie została ona dokonana na poczet wierzytelności przez niego dochodzonej. Zresztą w przelewie wskazano też jakąś inną sygnaturę akt (Km 1184/13). W konsekwencji, wbrew twierdzeniom powódki, świadczenie nie zostało przez nią spełnione w całości, a jedynie w części.

W tym miejscu wskazać należy, iż nie jest możliwe pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności co do należności już wyegzekwowanej (tak np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.04.2002 r., sygn. akt I PKN 197/01, Wokanda 2002/12/27). W pozostałym zakresie stwierdzić trzeba, iż nie nastąpiło wygaśnięcie zobowiązania poprzez jego spełnienie zgodnie z jego treścią.

Przechodząc do rozważań dotyczących drugiego zarzutu (przedawnienia) sformułowanego przez powódkę, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż kwestia skutków umorzenia postępowania na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. w związku z cofnięciem wniosku przez wierzyciela (przy uznaniu, iż wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego jest równoznaczny z cofnięciem wniosku) na przerwanie biegu przedawnienia jest sporna. W doktrynie i orzecznictwie sformułowano w tej kwestii dwa poglądy.

Część przedstawicieli nauki i orzecznictwa prezentuje pogląd, iż skutek zniweczenia przerwania biegu przedawnienia występuje wyłącznie w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 823 k.p.c., czyli w razie bezczynności wierzyciela prowadzącej do umorzenia postępowania (por. H Ciepła [w:] Dolecki H. (red.), Wiśniewski T. (red.), Ciepła H., Zawistowski D., Żyznowski T. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV. Artykuły 730-1088, LEX 2014, wersja elektroniczna). Inne poglądy zmierzają do zrównania cofnięcia wniosku z cofnięciem pozwu i w konsekwencji zastosowania art. 825 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. przyjęcia, że cofnięty wniosek egzekucyjny nie wywołuje skutków prawnych związanych z jego wniesieniem, a więc także w zakresie przerwy biegu przedawnienia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2010 roku sygn. akt I ACa 100/10).

Sąd orzekający w niniejszej sprawie przychylił się do drugiego z wyżej przytoczonych poglądów. Jednakże opowiedzenie się za którymkolwiek z tychże poglądów nie ma znaczenia dla merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy.

Powódka podniosła, iż upłynął trzyletni okres przedawnienia roszczenia. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie musi jednak znaleźć zastosowanie 10-letni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 125 § 1 k.c. Zgodnie z jego treścią, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Jak wskazano w doktrynie, „przepis art. 125 § 1 zd. 2 przewiduje odrębny, trzyletni termin przedawnienia dla roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem lub ugodą sądową, także zawartą przed innym organem lub sądem polubownym w zakresie roszczeń obejmujących świadczenia okresowe należne w przyszłości. Termin ten ma więc zastosowanie tylko do roszczeń o przyszłe świadczenia okresowe, nie zaś do roszczeń o świadczenia okresowe, wymagalne w toku postępowania. (P. Nazaruk [w:] Ciszewski J. (red.), Jędrej K., Karaszewski G., Knabe J., Nazaruk P., Ruszkiewicz B., Sikorski G., Stępień-Sporek A., Kodeks cywilny. Komentarz, LexisNexis 2014, wersja elektroniczna).

Przede wszystkim jednak podkreślenia wymaga, iż roszczenie dochodzone przez wierzyciela (pierwotnie (...)) stanowiło roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (z tytułu umowy pożyczki bądź kredytu). Przepis art. 118 k.c. ustanawia dla takich roszczeń 3-letni termin przedawnienia. Nie jest ono świadczeniem okresowym. Dlatego też, po stwierdzeniu roszczenia prawomocnym orzeczeniem sądu – w niniejszej sprawie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym – trzyletni termin przedawnienia tego roszczenia przekształcił się w termin 10-letni, a regulacja art. 125 § 1 zd. 2 k.p.c. nie może znaleźć zastosowania. Przedawnienie roszczenia w niniejszej sprawie nastąpiłoby więc dopiero po upływie 10 lat od uprawomocnienia się orzeczenia z 13.09.2012 r., a nie nastąpiło, jak twierdzi powódka, w dniu 13.09.2015 r. Co więcej, z uwagi na ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego termin ten został znów przerwany i nie biegnie.

Na dodatek wszczęcie tego postępowania egzekucyjnego nastąpiło także przed upływem trzyletniego terminu, na który powoływała się powódka, więc nawet przyjęcie 3-letniego terminu przedawnienia nie skutkowałoby uznaniem, że roszczenie jest przedawnione. Klauzula wykonalności nakazowi zapłaty została nadana 31.10.2012 r. (zaś wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg terminu przedawnienia). Termin 3-letni upływałby więc 31.10.2015 r., zaś w dniu 04.02.2015 r. pozwany złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na jego rzecz (co znowu przerwało bieg terminu przedawnienia, który zaczął bieg od nowa od dnia 04.05.2015 r., kiedy to Sąd nadal klauzulę wykonalności). Termin 3-letni przedawnienia upłynąłby więc 04.05.2018 r., zaś wniosek egzekucyjny w sprawie Km 2068/15 został złożony 04.09.2015 r.

Z powyższych przyczyn powództwo okazało się niezasadne i należało je oddalić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 99 k.p.c. Na poniesione przez pozwanego koszty procesu zostały koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600,00 zł oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, w łącznej kwocie 617,00 zł. Jako że powództwo zostało oddalone – powódka przegrała proces w całości i Sąd zasądził od niej na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.